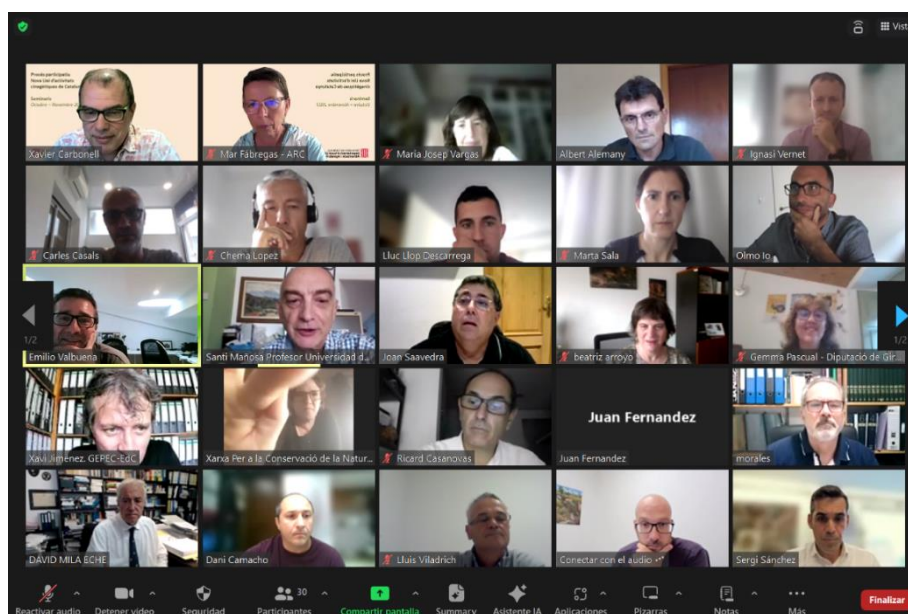

Procés participatiu per a l'elaboració d'una nova llei d'activitats cinegètiques de Catalunya

Seminari 2 – Activitats cinegètiques i conservació

RESUM DE LES APORTACIONS (Esborrany)

16 d'octubre de 2023

Índex

1. INTRODUCCIÓ	4
2. DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ	5
3. ASSISTENTS	6
4. PREGUNTES INICIALS	5
5. RECOMANACIONS DE CARA A LA NOVA LLEI	9
5.1. BASES CIENTÍFICO – TÈCNIQUES DELS APROFITAMENTS	9
5.2. COMPATIBILITZACIÓ AMB LA CONSERVACIÓ DE LA BIODIVERSITAT	11
5.3. INTRODUCCIONS I REINTRODUCCIONS	14
5.4. CERTIFICACIÓ SOSTENIBLE	16
6. AVALUACIÓ DE LA SESSIÓ	17

1. Introducció

L'actual normativa reguladora de la caça a Catalunya és la Llei de caça estatal, del 1970, que ha quedat desfasada en molts aspectes, entre d'altres les variacions de la situació social i econòmica, de l'estructura d'edat de la població, dels usos públics en l'àmbit rural, de l'estructura territorial i de la pròpia dinàmica de les espècies cinegètiques. La caça és una competència transferida a les comunitats autònomes. L'article 119.1 a) de l'Estatut d'autonomia a Catalunya atribueix a la **Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de planificació i regulació de la caça**.

La Llei de caça de Catalunya ha de ser un element que contribueixi a la gestió sostenible dels ecosistemes i a l'equilibri territorial. Ha de tenir en compte les diferents activitats i sensibilitats de la ciutadania i ha d'esdevenir un veritable motor de dinamització i d'orientació dels sectors econòmics i del desenvolupament rural i de muntanya. També, la nova normativa ha d'explorar i implantar nous models i formes de fer, per resoldre els problemes específics de zones de muntanya, dels conreus competitius o de les zones urbanes i suburbanes, entre d'altres. I, tot això, respectant i valoritzant l'activitat tradicional de la caça, en harmonia amb la resta d'activitats al medi i la sostenibilitat ambiental.

Per tot això, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, a través de **la Direcció General d'Ecosistemes Forestals i Gestió del Medi ha impulsat aquest procés de participació pública per elaborar una nova Llei de Caça** que actualitzi la Llei de Caça Estatal vigent de 1970. Per tant, l'instrument d'intervenció, ha de ser normatiu, concretament una norma amb rang de llei per tal de dotar la regulació del rang legal necessari i permetre així el posterior desenvolupament per via reglamentària.

En aquest procés de participació es vol implicar un ample ventall d'agents vinculats amb l'activitat cinegètica i amb els eixos que es volen sotmetre al debat. Per això, **s'han previst diferents vies per participar, així com el seguiment del procés per part d'un Grup Motor**. El dia 20 d'abril es va celebrar la sessió informativa, en format en línia, i el dia 11 de maig es va iniciar la fase deliberativa i es van celebrar 7 sessions presencials de caràcter territorial, que van finalitzar el 26 de juny. A partir d'aquesta data, es va obrir un espai per fer propostes en línia i es van organitzar uns seminaris per aprofundir sobre algunes de les propostes que havien anat sorgint, tant a les sessions territorials com a la participació en línia. Aquests seminaris s'iniciaven el dia 9 d'octubre.

Aquest informe recull les aportacions fetes al segon seminari, celebrat el dia 16 d'octubre en format videoconferència.

2. Desenvolupament de la sessió

Aquesta sessió territorial va tenir lloc el dia **16 d'octubre de 2023, de 17 a 19,30 hores**, en format videoconferència, a través de la plataforma zoom.

L'objectiu d'aquest seminari era, bàsicament, **concretar què ha d'incloure la llei en relació a alguns temes sobre les activitats cinegètiques i la conservació** que s'han anat identificant a les sessions territorials o que han arribat via proposta al portal participa i que requereixen d'un debat intersectorial.

Per assolir aquests objectius, es va seguir aquest **ordre del dia**:

17.00 Presentació i benvinguda.

17.10 Funcionament de la sessió.

I PART

17.20 Breu sondeig inicial (15')

II PART

17.35 Treball en grups (40')

III PART

18.15 Plenari per compartir recomanacions (un 10')

18.25 Properes passes

18.25 Properes passes

3. Assistents

Van assistir un total de **35** persones, 26 participants i 9 de l'organització. Les entitats participants han estat les següents:

- SEO/BirdLife
- Federació Catalana de Caça
- Servei de Gestió de Parcs Naturals. Diputació de Barcelona
- Universitat de Lleida
- RNC Alt Pallars - DACC
- Unió de Pagesos
- Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural
- Xarxa de Conservació de la Natura (XCN)
- Universitat de Barcelona
- RNC Cadí i Cerdanya-Alt Urgell
- GEPEC i EdC
- JARC
- Universitat de Lleida
- CTFC
- Federació Avícola
- Diputació de Girona
- Generalitat - Espais Naturals
- Unidad de Investigación en Recursos Cinegéticos de la Universidad de Córdoba
- IREC (Grupo de Investigación en Gestión de recursos cinegéticos y fauna silvestre) - CSIC

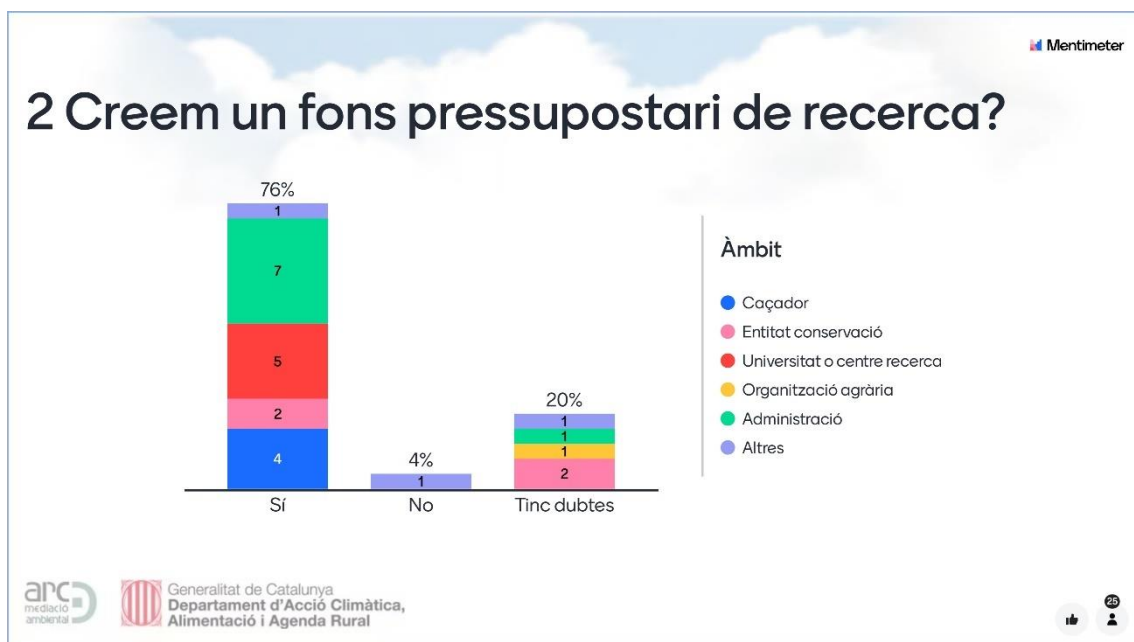
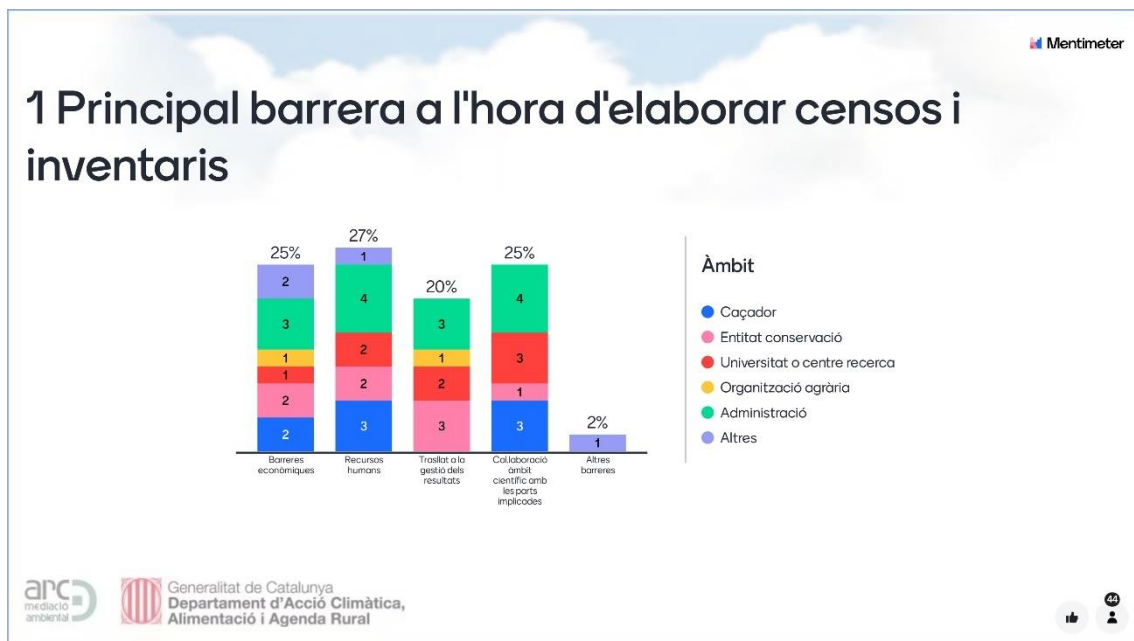
A més, han acompanyat la sessió les següents persones de la Generalitat de Catalunya: Albert Alemany (subdirector general d'Activitats Cinegètiques i Pesca Continental), Maria Josep Vargas (cap del Servei d'Activitats Cinegètiques), Marta Sala (Reserva Nacional de Caça del Cadí i de Cerdanya-Alt Urgell), Carles Casals (cap de la Secció d'Activitats Cinegètiques i Pesca Continental a Tarragona), Josep Maria López (cap de la Secció d'Activitats Cinegètiques i Pesca Continental a Barcelona), Lluç Llop i Ignasi Vernet (tècnics de la Secció d'Activitats Cinegètiques i Pesca Continental dels Serveis Territorials a Tarragona del DACC).

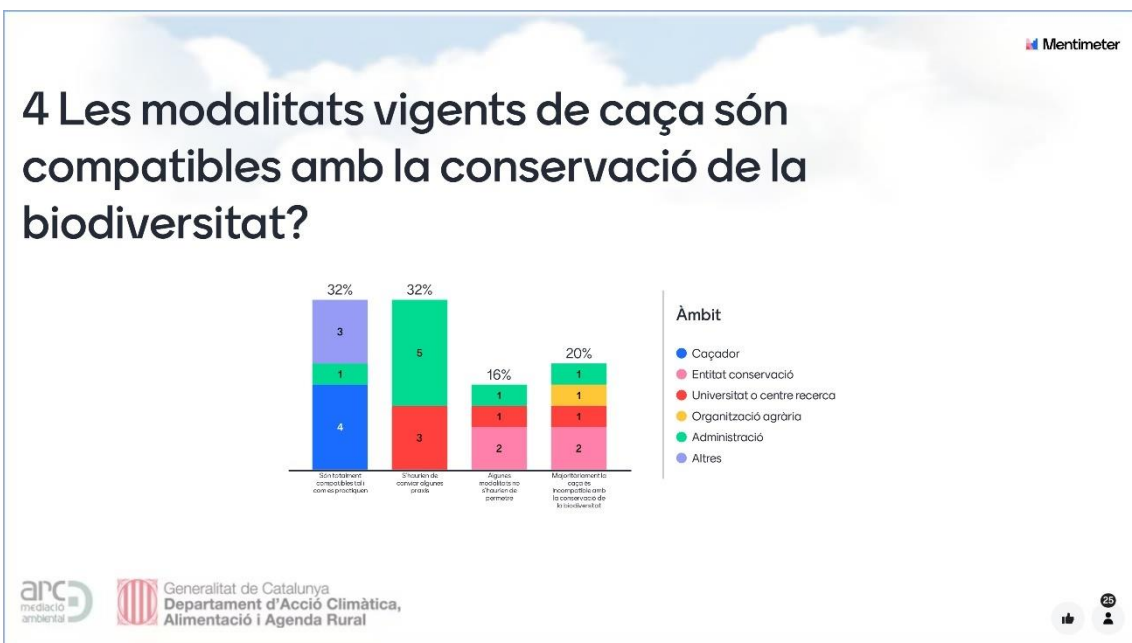
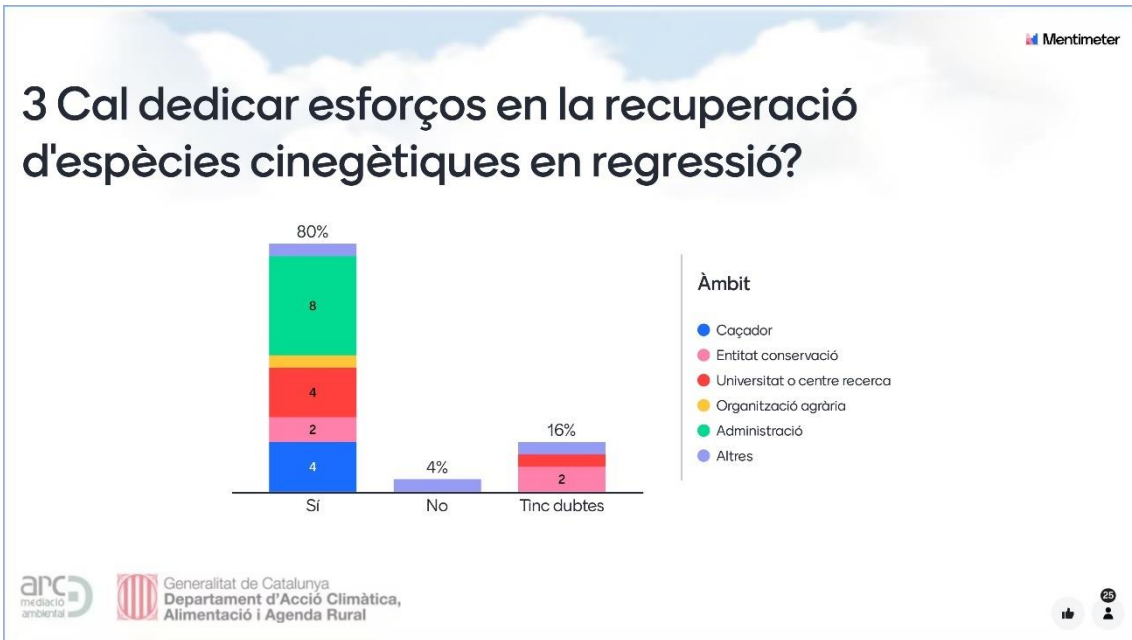
La dinamització de la sessió ha estat a càrrec de *Xavier Carbonell* i *Mar Fàbregas*, de l'equip d'Arc Mediació Ambiental.

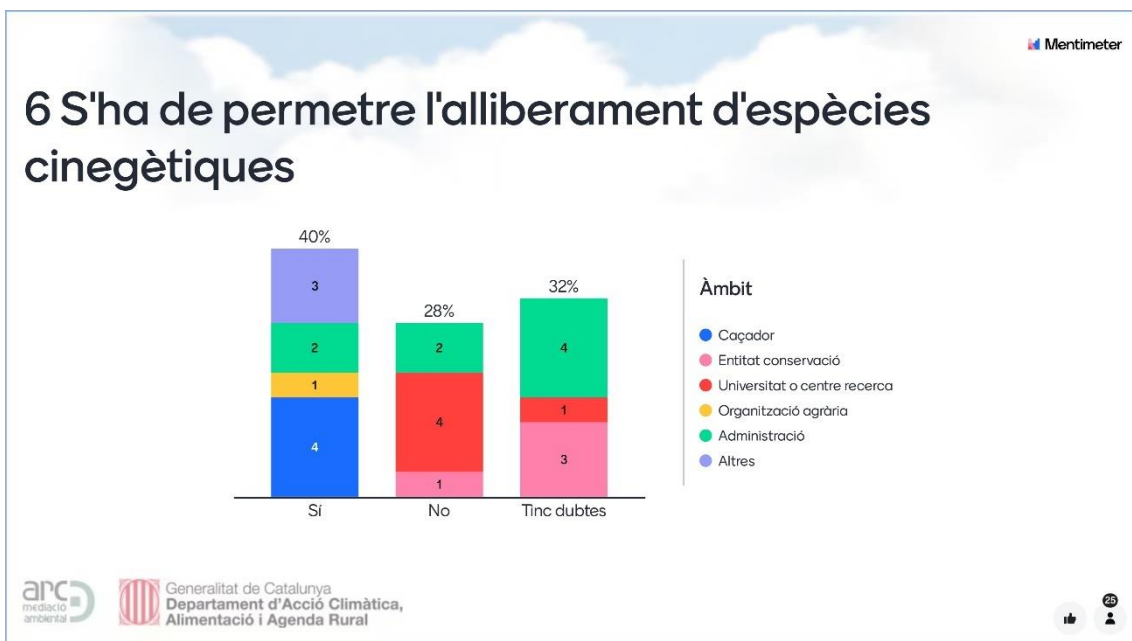
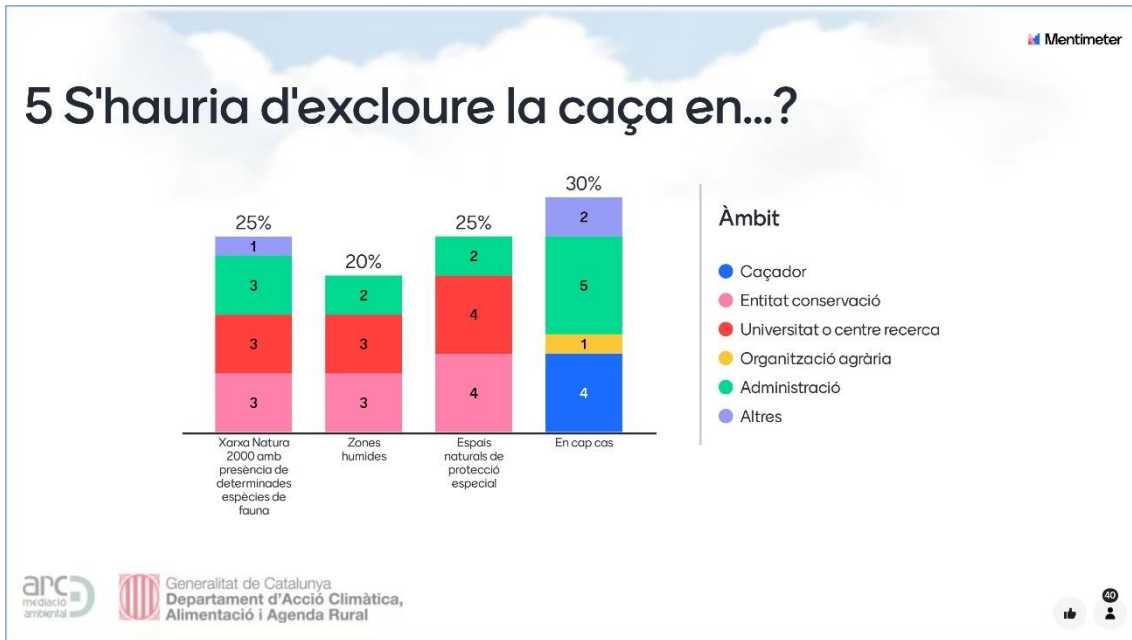

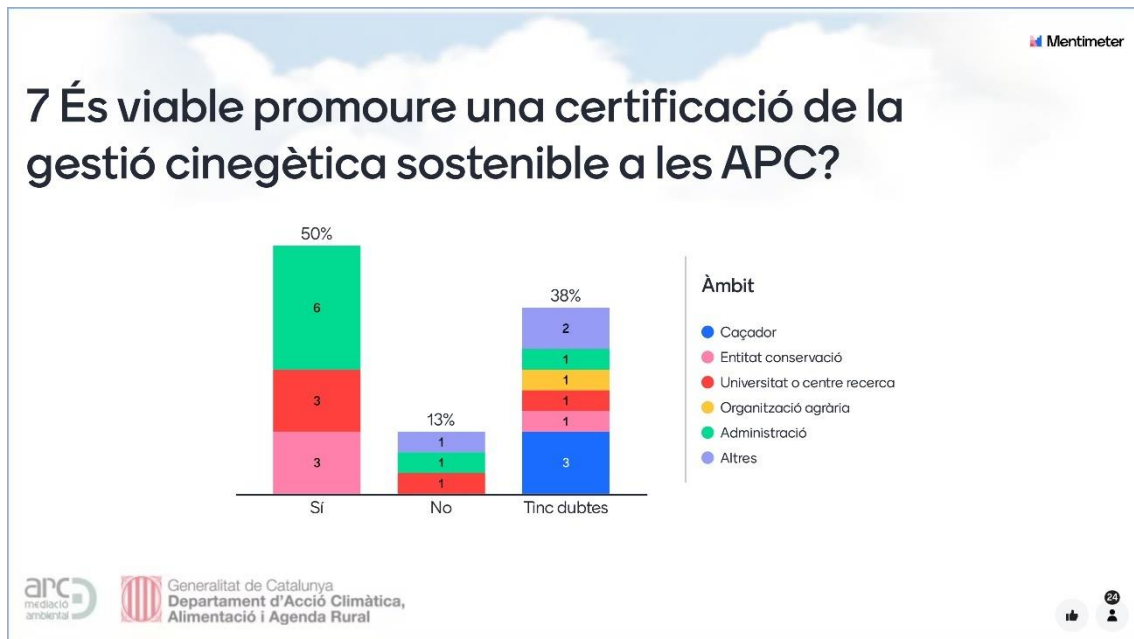
4. Preguntes inicials

Una vegada es va explicar el funcionament de la sessió, es van fer unes preguntes a totes les persones assistents, utilitzant l'aplicació mentimeter. Es tractava de qüestions que servien per introduir els temes que després treballarien als grups i per compartir els posicionaments inicials de la sala davant aquests temes. A continuació es poden veure els resultats:

Amb aquests resultats, les persones participants es van distribuir en 4 grups. Cada persona va anar on estava més interessada i on podia fer més aportacions, donada la seva trajectòria i els seus coneixements. El guió a tractar per cada grup era aquest:

Grup 1. BASES CIENTÍFICO – TÈCNiques DELS APROFITAMENTS:

- Quins criteris i obligacions s'han d'incloure a la nova Llei en relació als censos i inventaris de les espècies cinegètiques?
- Creem un fons pressupostari per poder fer recerca i seguiment d'espècies cinegètiques?
- Recuperació d'espècies en regressió?

Grup 2. COMPATIBILITZACIÓ AMB LA CONSERVACIÓ DE LA BIODIVERSITAT:

- Modalitats de caça compatibles amb la conservació de les espècies.
- Transmissió de malalties a la fauna autòctona

Grup 3. INTRODUCCIONS I REINTRODUCCIONS:

- Responsabilitat vinculada a les introduccions i re-introduccions d'espècies cinegètiques.
- Com es fan els alliberaments? Amb quines dades?

Grup 4. CERTIFICACIÓ GESTIÓ CINEGÈTICA:

- És viable promoure una certificació de la gestió cinegètica sostenible a les APC?
- Com ho fem?

Posteriorment, cada grup va presentar les seves conclusions al plenari i, en cadascú dels apartats es va obrir un debat amb la resta de participants que no havien estat al grup. A continuació apareixen els resultats.

5. Recomanacions de cara a la nova llei

Aquest resum recull les recomanacions que es van fer al llarg del seminari, així com les aportacions que es van fer a algunes de les recomanacions.

5.1. Bases científic – tècniques dels aprofitaments

1. *Obligatorietat de fer censos (senzills i robustos) i de fer un retorn dels resultats de caceres, amb un protocol a escala catalana per poder comparar diferents zones*

D'alguna manera s'ha de considerar obligatori tenir una diagnosi de l'estat poblacional de les espècies (censos, índex d'abundància, ...), per tal de gestionar el recurs cinegètic. A més, hauria d'haver-hi un protocol per a tota Catalunya, per poder comparar entre zones. S'ha de tenir en compte que en el cas del sòl agrícola hi ha molts canvis d'un any per un altre, i això pot fer que hi hagi també canvis en la diagnosi.

Respecte a les característiques dels censos, donat que hi ha algunes APC que son molt petites, s'hauria de plantejar una unitat mínima de mostreig. Per una altra banda, els censos han de ser robustos però alhora han de ser fàcilment realitzats per les pròpies societats de caçadors. Per últim, es recomana també que hi hagi un sistema de recollida de dades a les batudes, que permeti tenir dades potents i poder-les utilitzar com a diagnosi de les poblacions. Es fan les següents aportacions:

- Es planteja que s'hauria d'establir una metodologia científica estandarditzada per a que cada societat de caçadors pugui realitzar els censos poblacionals i tenir dades fiables que serveixin realment per revertir l'estat de conservació de les espècies.
- Aquests censos també s'haurien de fer en el cas de caça menor per tal que arribin aquestes dades del que s'acaba caçant.
- Imprescindible que participin els caçadors en aquests censos, tal i com ja es ve fent (ex. censos d'anàtids al Delta), amb la màxima transparència i sabent que, en funció dels resultats, de vegades s'haurà de limitar més l'activitat i altres vegades serà a l'inrevés.

- Es confirma des de l'àmbit científic, que hi ha programes de seguiment de moltes espècies que es venen fent amb ciència ciutadana, però el disseny del programa s'ha de fer amb criteris científic- tècnics.

2. Dedicar esforços per formar caçadors en matèria de seguiment d'espècies cinegètiques

Encara que no fos a tots els caçadors, si que alguns d'ells haurien de ser els garants de que les dades que es facilitin siguin el més fiables possibles per poder prendre decisions de gestió basades en la realitat.

3. Impulsar recerca aplicada en diversos aspectes d'interès per a la gestió cinegètica

Es parla de dedicar esforços a la recerca aplicada en gestió i dinàmica de danys, en millora de l'hàbitat, en transmissió de malalties,... per poder prendre decisions tècniques.

4. Implementar mesures per revertir la situació de les espècies cinegètiques en regressió

Cal dedicar esforços en la recuperació d'espècies en regressió, tot analitzant les raons de la regressió i treballant en revertir les causes. Entre altres, es parla d'implementar mesures de conservació i restaurar els hàbitats, però també en solucions en la línia de les repoblacions o introduccions. En tot cas, sempre s'ha de fer solucions a llarg termini i sense alterar la seva dinàmica.

5. Millorar la coordinació entre les entitats que proveeixen dades

Es tracta de que hagi coordinació entre totes les entitats, per millorar dades, protocols i programes de seguiment.

Recomanacions que es deriven de les aportacions/observacions al plenari:

6. Facilitar l'accés i transparència de les dades relacionades amb les activitats cinegètiques

Es planteja que la llei hauria d'obligar a publicar oficialment totes les dades relacionades amb l'activitat cinegètica. Es podria crear una base de dades pública sobre aquest tema (mortalitat tant d'espècies cinegètiques com protegides, reintroduccions, ingressos a centres faunístics,...). Aquestes dades son públiques, però s'han de demanar. Es fan les següents aportacions:

- Les dades de mortalitat d'espècies protegides ja son públiques, ja que comporten una denúncia.

7. Crear un “Observatori de les espècies cinegètiques”

Es tractaria d'un organisme encarregat de coordinar totes les dades disponibles, els censos i la seva actualització, els protocols, etcètera.

5.2. Compatibilització amb la conservació de la biodiversitat

Dins del grup que va treballar sobre aquest tema havia dues mirades diferents. Una de les mirades plantejava que cap modalitat era incompatible amb la conservació de la biodiversitat ja que es tractava de modalitats selectives, i l'altra mirada plantejava que sí que hi havia i que per tant, s'havien de fer algunes recomanacions. Com que l'objectiu no era arribar a un acord sinó oferir a l'administració responsable d'elaborar la llei de tot un seguit de recomanacions, s'ha fet una recopilació de les idees¹ que es van presentar al plenari, sabent que algunes recomanacions són contradictòries amb d'altres:

8. Mantenir les modalitats de caça tal i com es fan actualment

Es considera que totes les modalitats de caça són selectives i que per tant, no tenen afeccions sobre la conservació de la biodiversitat. Per tant, es podrien mantenir tal qual s'estan desenvolupant actualment.

9. Fer canvis en algunes modalitats de caça per tal de minimitzar les afeccions a espècies protegides

Hi ha determinades modalitats de caça que estan afectant directament a espècies protegides i per això es considera que s'haurien de fer alguns canvis. En concret, es parla de: 1) Mitja veda (que es solapa amb el període reproductor d'algunes espècies), 2) El període hàbil dels túrdids (que en molts casos es solapa amb el període migratori de retorn d'algunes espècies), 3) Les batudes (per compatibilitzar-les amb les àrees crítiques de cria de rapinyaires), 4) Barreig de la fotja, tirades de lluna (nocturnes) i caça del tord (afectacions demostrades a espècies protegides i en perill d'extinció, com la fotja banyuda, l'àguila cuabarrada i xarxet marbrenc, entre d'altres. En el cas de les tirades de lluna no es pot garantir a què es dispara). Es fan les següents aportacions:

- S'haurien d'afinar bé i argumentar molt bé les afeccions que es comenten, com ara la de les batudes sobre el moment d'aparellament de les àguiles cuabarrades, ja que no tothom veu que es doni aquesta situació.

¹ A la presentació plenària no es van expressar en clau de recomanació sinó en clau de problemàtiques de comptabilització de les activitats cinegètiques i la conservació de la biodiversitat. No obstant això, s'ha considerat interessant donar-les una orientació de recomanació.

- Respecte a la mitja veda, tampoc tothom veu que es solapi amb el període reproductor d'algunes espècies, ja que justament aquesta modalitat aprofita les poblacions d'animals adults.
- Es demana, de tota manera, que hi hagi un consens científic a l'hora de determinar les afeccions en funció dels períodes i modalitats de caça, ja que hi ha estudis que demostren el solapament de la mitja veda amb la temporada reproductora de la guatlla i de la tórtora (que pot arribar fins a finals d'agost) i d'altres, que sustentarien la resolució de vedes, que no els fan coincidents. El mateix passa amb els túrdids. Això requerirà d'una revisió i gestió adaptativa dels períodes hàbils per garantir la sostenibilitat dels aprofitaments.
- En tot cas, s'hauria de ponderar bé la situació i diferenciar si aquestes afeccions son un fet puntual i accidental o es tracta d'un fet que es doni recurrentment.

10. En cas de condicions de baixa visibilitat, prendre mesures en totes les modalitats de caça, especialment on hi hagi espècies en declivi o protegides

Es constata que hi ha certes incompatibilitats quan les condicions son de baixa visibilitat. Per això, es considera que s'haurien de prendre mesures, especialment quan hi hagi presència d'espècies en declivi o protegides.

11. Flexibilització de les modalitats de caça quan hi ha danys a l'agricultura i la ramaderia

En qualsevol cas, es planteja que quan hi ha danys a l'agricultura i la ramaderia, es podrien flexibilitzar les modalitats de caça i les restriccions que s'imposin als espais naturals protegits per a l'activitat cinegètica. Es fan les següents aportacions:

En relació a la caça als espais naturals protegits, també hi havia mirades molt diferenciades que plantejarien com una gradació que aniria, des de permetre tot tipus de caça independentment del grau de protecció de l'espai natural (ja que la caça no afecta a cap espècie protegida, ja que la seva captura està prohibida), fins a plantejar la prohibició en alguns tipus d'espai protegit (en concret, zones humides i zones PEIN amb espècies vulnerables o en perill d'extinció). Com que l'objectiu no era arribar a un acord sinó oferir a l'administració responsable d'elaborar la llei de tot un seguit de recomanacions, s'ha fet una recopilació de les idees que es van presentar al plenari, sabent que algunes recomanacions son contradictòries amb d'altres.

12. Permetre la caça en tots els espais naturals independentment del seu grau de protecció

Una de les persones participants al grup considerava que la caça, donat que te les funcions de conservació de les espècies, no pot afectar, de cap manera, a

les espècies protegides, principalment, perquè està prohibida la seva captura. Es fan les següents aportacions:

- Sempre i quan es faci un aprofitament sostenible de la caça, s'hauria de permetre l'activitat.
- Moltes vegades, quan no es fan aprofitaments cinegètics (especialment en relació a la caça del senglar), s'estan afectant altres espècies, com la perdiu xerra de muntanya o el gall fer.

13. Crear un sistema de governança de la cacera als espais naturals protegits, que vetlli per la compatibilitat de l'activitat

Es planteja que, als espais protegits amb òrgan rector, es pugui crear un comitè de cogestió o sistema de governança de la cacera, que vetlli per la compatibilitat de l'activitat cinegètica amb els valors del patrimoni natural i també amb les altres activitats que es duen a terme en aquests espais. Aquest comitè també podria promoure sinergies d'interès comú entre els caçadors i altres col·lectius (per exemple, millora d'hàbitats d'interès, conservació d'espècies amenaçades, reducció de danys a l'agricultura...).

14. Incloure, dins dels plans de gestió de cada espai natural protegit, el model d'activitat cinegètica que sigui compatible amb els valors de conservació

Cada espai natural protegit hauria d'establir quin és el model d'activitat cinegètica que és compatible amb la conservació dels valors de l'espai. Així doncs, hauria d'incloure, dins dels seus plans de gestió, les característiques bàsiques (espècies que es poden caçar, modalitats de caça, si s'ha de deixar un percentatge d'àrea lliure de caça,...). L'activitat cinegètica no pot posar en perill les espècies per les quals es va declarar l'espai i, en tot cas, sempre s'ha d'actuar segons els dades que demostrin que no hi ha afectació sobre les espècies. Es fan les següents aportacions:

- Aquest tema de la caça als espais naturals protegits és molt complex i s'han de mirar moltes coses, però potser sí que s'ha d'incloure dins del debat en el sí de cada espai per no generar agreuges comparatius amb altres activitats que no s'estan permetent realitzar.

15. Prohibir la caça en zones humides inventariades i en zones PEIN amb espècies vulnerables o en perill d'extinció

Es considera que, en compliment de la Directiva d'Aus i la d'Hàbitats, s'hauria de prohibir la caça en zones humides inventariades i en zones PEIN amb espècies vulnerables o en perill d'extinció. Es fan les següents aportacions:

- S'ha de tenir en compte que gràcies a l'activitat cinegètica s'estan produint unes millores i s'està generant biodiversitat a les zones humides.

16. Prohibir la munició de plom en tots els terrenys cinegètics

Actualment, només està prohibit l'ús de plom a les zones humides i es proposa que s'ampliï la prohibició a tot el territori. Es fan les següents aportacions:

- Es considera que s'han de seguir els criteris que es marquin des d'Europa.

17. Millorar el mecanisme que permeti excloure, com espècie cinegètica, les que tenen una tendència poblacional negativa

Es constata que la llei actual sí que contempla la possibilitat d'excloure com espècie cinegètica aquelles que estiguin en declivi, però no s'acaba de veure que el mecanisme sigui efectiu. Per això, es planteja que la nova llei clarifiqui i millori la via per permetre excloure, del llistat d'espècies cinegètiques, aquelles que tenen una tendència poblacional negativa.

18. Contemplar mecanismes per fer un seguiment de la genètica poblacional de les espècies cinegètiques en camp

La llei hauria de contemplar mesures per a fer un seguiment de la genètica poblacional de les espècies cinegètiques en diferents finques. Així es podria evitar o controlar els creuaments d'espècies autòctones amb espècies invasores, sobretot en granges cinegètiques.

19. Establir un protocol i uns criteris d'actuació en cas de detecció de transmissió de malalties a la fauna autòctona

Moltes introduccions o reintroduccions de fauna cinegètica són un focus de transmissió de malalties a la fauna autòctona. Quan es detecti aquesta situació, l'administració hauria de tenir uns criteris d'actuació.

5.3. Introduccions i reintroduccions

20. Responsabilitat compartida entre l'administració i l'entitat promotora

La primera recomanació sobre les introduccions és que la responsabilitat hauria de ser compartida entre administració i entitat promotora i, en tot cas, s'hauria de contemplar la possibilitat de contractar una assegurança.

21. Justificar l'alliberament de l'espècie

A l'administració ja es tenen uns criteris i requisits per fer aquestes introduccions. En funció d'això, s'hauria de poder justificar cada alliberament. En aquest cas,

es va obrir un debat molt ampli que possiblement comportaria fer un seminari només per parlar d'això. Es reflecteixen aquí les dues mirades:

- No tothom veu clars els criteris que justifiquen les introduccions. Per algunes persones, s'hauria de deixar clar que les introduccions es fan per criteris de conservació, mai per destinar l'espècie a la caça. Els alliberaments, en aquest cas, si es considera així el fet de deixar anar animals al medi per caçar-los en un període relativament curt, no s'haurien de contemplar a la llei.
- Si es fa una repoblació, hauria d'anar acompanyada d'un pla de recuperació/gestió de l'espècie (*recomanació nova*), que justifiqui tècnicament la necessitat de fer l'alliberament en relació a la recuperació de l'espècie.
- S'ha de tenir molta cura amb la semàntica i tenir clares les definicions d'alliberament, d'introducció, de reintroducció, de repoblació,...
- Es planteja que s'haurien de redefinir les necessitats d'alliberament i/o repoblament cinegètic, eliminant l'alliberament amb finalitats cinegètiques i reconsiderar la funció de repoblament d'espècies cinegètiques.
- La justificació hauria d'incloure quines son les raons que han portat a necessitar fer una introducció (mal estat poblacions naturals, excessiva pressió cinegètica,...). Això estaria en la línia de la recomanació següent sobre la necessitat de ser més estrictes amb la viabilitat de la població alliberada. De tota manera, s'explica que els alliberaments que es fan son controlats, respecten el temps d'adaptació dels animals i vigilen que l'hàbitat estigui en condicions per a que els individus que no s'han caçat puguin mantenir una població estable. Aquesta observació també rep el seu contrapunt, ja que per reforçar la població, és necessari disposar del temps suficient per fer un cycle reproductor complet.
- Es considera que s'ha de poder alliberar espècies per caçar per varies raons que argumenten:
 - o els alliberaments podrien ser una via per disminuir la pressió sobre les espècies silvestres, encara que no tothom ho veu així,
 - o dels alliberaments també se'n poden aprofitar les aus rapinyaires,
 - o hi ha activitats (per exemple a l'hora de fer concursos o les escoles de gossos de caça on no es permet fer-ho amb animals silvestres), que requeriran d'aquests alliberaments.
- Quan necessitem alliberar animals és que probablement s'està explotant la població d'aquesta espècie per sobre de les seves capacitats de regeneració i la llei, en comptes de repoblar, hauria de plantejar que es deixi de caçar aquesta espècie i es reforci la població.
- S'explica que des de la Federació Catalana de Caça s'està fent el seguiment de l'índex de supervivència de les perdius (a Torreferrusa), on es fan repoblacions periòdiques i s'ha dedicat molt d'esforç, i s'ha vist que està havent-hi èxit reproductiu i per tant s'està reforçant la població.

22. Mantenir els criteris i requisits que ja s'apliquen a l'administració a l'hora de fer les introduccions i reintroduccions, sent més estrictes amb els marcadors genètics i amb la viabilitat de la població alliberada

Es planteja mantenir-los i, en tot cas, aplicar de manera més estricta el criteri sobre els marcadors genètics i sobre el control posterior sobre la viabilitat posterior de la població alliberada. Es fan les següents aportacions:

- A més de la puresa genètica, s'hauria de garantir el bon estat de salut dels animals introduïts.

23. Control dels animals procedents d'altres comunitats autònomes

Es demana que hi hagi un control dels animals que procedeixen d'altres comunitats autònomes, vigilat que siguin animals genèticament purs i sense malalties, per tal que no es vegin afectades les granges de Catalunya. Es fan les següents aportacions:

- Afegir controls genètics dels animals a camp, per tal de controlar els possibles creuaments amb altres espècies al·lòctones.

Recomanacions que es deriven de les aportacions/observacions al plenari:

24. Les introduccions, considerades com a reforçament poblacional, haurien d'anar acompanyades d'un pla de recuperació/gestió de l'espècie cinegètica, justificat per raons de conservació

Es considera que, si l'objectiu de la introducció/alliberament és el reforçament poblacional i fer créixer els individus, s'hauria de justificar tècnicament a través d'un pla de recuperació/gestió de l'espècie cinegètica. Es fan les següents aportacions:

- Aquests plans haurien de contemplar també un protocol de seguiment de l'espècie.
- S'haurien de condicionar aquestes introduccions, a que les condicions de l'hàbitat i dels recursos ecològics (dieta, refugi, processos, cadena tròfica,...), per tal que hi hagi potencial per acollir la població repoblada.

5.4. Certificació sostenible

25. Promoure una certificació cinegètica, de caràcter voluntari, amb criteris rigorosos i vinculada amb una marca pròpia

Una certificació de la qualitat cinegètica podria afegir valor als aprofitaments i també serviria per demostrar, davant la societat, que s'està portant a terme uns aprofitaments sostenibles. En tot cas, es planteja com una opció voluntària per les àrees privades de caça, i que es podria vincular amb una marca autonòmica, suposant així un element diferenciador de mercat. Podria ser la manera de treure sortida i valoritzar l'elevat volum de carn de caça que es té a Catalunya. En el cas de la valorització de l'activitat cinegètica a través dels trofeus (com s'ha fet a alguns llocs d'Andalusia), s'hauria de valorar. Es fan les següents aportacions:

- S'ha de mirar molt bé qui atorgaria aquesta certificació i amb quins criteris (que haurien de ser rigorosos i clars). S'explica que la certificació es fa per entitats certificadores independents, acreditades per l'Entitat Nacional d'Accreditació (ENAC), que no tenen res a veure amb el sector cinegètic ni amb la propietat.
- En tot cas, es demana que hi hagi transparència de la informació.
- Es podria valorar la introducció d'un indicador sobre l'ús de plom, podent certificar la caça sense plom.

26. Per implementar aquesta certificació, s'hauria d'estudiar la via jurídica més adient (a Andalusia s'ha fet via Decret) i poder comptar amb ajuts

S'explica que a Andalusia s'ha fet via Decret. En el cas de Catalunya s'hauria d'estudiar quina seria la via jurídica. En tot cas, aquesta certificació hauria d'anar acompanyada d'algun tipus d'ajut o incentiu per part de les administracions públiques.

6. Avaluació de la sessió

Per tal d'avaluar la sessió, s'ha d'anar al portal participa i omplir un qüestionari en línia:

<https://participa.gencat.cat/processes/LleiCinegetica/f/3661/>

16 d'octubre de 2023